

РУСАЛКА

בת-המים

Русалка плыла по реке голубой,
Озаряема полной луной;
И старалась она доплеснуть до луны
Серебристую пену волны.

בְּנֵהַר-כְּחוּל לַיְלָה שְׁטָה בַת-מַיִם בְּרָה,
יָרַח מְלֵא הָאֵירָה,
וְאָמְרָה לְהַתִּיז עַד יָרַח אֶל עַל
אֶת קַצְפוֹ הַכֶּסֶף שֶׁל הַגַּל.

И шумя и крутясь, колебала река
Отраженные в ней облака;
И пела русалка - и звук ее слов
Долетал до крутых берегов.

וְזָרַם הַנְּהָר, הַתְּעוּרָבֵל וְסֵאן
וְהִרְטִיט בְּבוֹאֵת הָעֲנָן.
בַּת-הַמַּיִם בְּשִׁיר אֲזַ תִּתֵּן אֶת קוֹלָהּ,
שִׁירָתָהּ עַד לְחוּף צְלִצְלָהּ.

И пела русалка: “На дне у меня
Играет мерцание дня;
Там рыбок золотые гуляют стада;
Там хрустальные есть города;

הִיא שָׁרָה: “אֶצְלִי עַל קַרְקַע זֶה הַתְּהוֹם
מְשַׁחֵק הַבְּהוּבֹו שֶׁל הַיּוֹם.
שָׁם עֲדָרֵי דָגֵי זָהָב כֹּה וְכֹה נוֹהְרִים,
מְגַבִּישׁ שָׁם בְּנוֹיּוֹת הָעָרִים.

И там на подушке из ярких песков
Под тенью густых тростников
Спит витязь, добыча ревнивой волны,
Спит витязь чужой стороны.

וְשָׁם, עַל יְצוּעַ הַחוּל הַנּוֹרֵד,
בְּצִלּוֹ שֶׁל הַסּוּף הָעֵבֶת,
יָנוּחַ בֶּן-מֶלֶךְ, שְׁלָלוֹ שֶׁל מִשְׁבָּר,
בֶּן-מֶלֶךְ מֵאַרְץ נָכָר.

Расчесывать кольца шелковых кудрей
Мы любим во мраке ночей,
И в чело и в уста мы в полуденный час
Целовали красавца не раз.

בְּאֶפֶל הַלֵּילָה אֶלָיו נִקְהַל,
אֶת טְבַעוֹת תְּלַתְלָיו לְסַלֵּסֵל;
גַּם בְּצַהְרֵי-יוֹם אֶת הָעֵלָם נָסַב,
אֶת רֵאשׁוֹ נִנְשַׁק אֲזַ לְרַב;

Но к страстным лобзаньям, не знаю зачем,
Остается он хладен и нем;
Он спит - и, склонившись на перси ко мне,
Он не дышит, не шепчет во сне!..”

Так пела русалка над синей рекой,
Полна непонятной тоской;
И, шумно катясь, колебала река
Отраженные в ней облака.

אֶךְ מִדוּעַ אוֹתוֹ בְּנִשְׁיָקָה לֹא אָעִיר -
אֶת שְׁפָתָיו הָאֱלֻמוֹת לֹא אֶתִיר?
מִדוּעַ, בַּעַת עַל חִזְהוֹ אֶגְהֶר,
לֹא יִשֵּׁם, לֹא יִלְחֹשׁ לִי דְבָר? ”

כֵּן שָׁרָה בַּת-מַיִם עַל פְּנֵי כְּחוֹל-נְהָר,
עוֹרֶגֶת אֶל רֵז לֹא נִפְתָּר.
בְּרַעַשׁ זָרִם הִנְהָר וְסֵאוֹ,
רַעְדָה בּוֹ דְמוֹתוֹ שֶׁל עֵינּוֹ.